

C/2024/5242

2.9.2024

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2024 r. – Ferngas Netzgesellschaft/Komisja

(Sprawa T-363/24)

(C/2024/5242)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ferngas Netzgesellschaft mbH (Schwaig bei Nürnberg, Niemcy) (przedstawiciele: T. Richter i J. Funke-Kaiser, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 26 marca 2024 r. C(2024) 2041 final w sprawie pomocy państwa SA.112489 (2024/N);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła przysługujące jej prawo do uczestnictwa w postępowaniu. Twierdzi ona, iż pozwana nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ mimo tego, że zachodzą poważne wątpliwości co do zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.

Pozwana, w oparciu o przepisy dotyczące pomocy publicznej, zezwoliła beneficjentowi pomocy SEFE Securing Energy for Europe GmbH (SEFE) na nabycie pozostałych udziałów w WIGA, zatwierdzając częściowe wycofanie ustanowione przez Niemcy zakazu nabywania, nie uwzględniając przy tym wpływu, jaki to będzie miało na warunki konkurencji na właściwych rynkach infrastruktury, na których prowadzą działalność WIGA i skarżąca. Pozwana, przeprowadzając analizę ograniczającą się do rynków hurtowych, nie uwzględniła szczególnej sytuacji, jaka zachodzi w Niemczech, charakteryzującą się w szczególności tym, że wielu operatorów systemów przesyłowych gazu konkuruje między sobą na wiele sposobów, w szczególności zaś obecnie konkurują oni ze sobą w zakresie inwestycji w infrastrukturę sieci wodorowych.

Ponadto zdaniem skarżącej pozwana uzasadniła konieczność nabycia pozostałych udziałów w WIGA okolicznością polegającą na tym, że w przeciwnym razie plasujący się, dzięki obiecanej przez Niemcy reprivatyzacji SEFE, rating BBB byłby zagrożony. Skarżąca twierdzi, że zdaniem pozwanej wynika to z faktu, iż bardziej ryzykowną część prowadzonej przez SEFE działalności gospodarczej należy rekompensować zwiększoną immobilizacją środków trwałych w obciążonej mniejszym ryzykiem infrastrukturze sieciowej. Z drugiej strony, skarżąca twierdzi, że, wbrew powyższemu, i co nie zostało zakwestionowane przez pozwaną, działalność SEFE w zakresie infrastruktury powinna zostać wyłączona z obiecanej przez Niemcy reprivatyzacji. Ta wewnętrzna sprzeczność świadczy również o poważnych trudnościach, jakie napotyka badanie zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.

Zdaniem skarżącej za koniecznością wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przemawia również fakt, że pozwana przeprowadziła analizę zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w sposób niekompletny, również w odniesieniu do zawnioskowanej zmiany udzielonego już zezwolenia, a to ze względu na to, iż wskazała ona prawidłowe kryterium badania, lecz go nie zastosowała. W szczególności jej zdaniem pozwana nie zbadała tego, czy nabycie WIGA jest „niezbędne” w rozumieniu wytycznych dotyczących pomocy na ratowanie i restrukturyzację ⁽²⁾ do zapewnienia długoterminowej rentowności beneficjenta pomocy SEFE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. 2014, C 249, s. 1).